

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

במדבר | גיליון 81 | ב' סיוון התשפ"ד

סעודה ראשונה

"ויתילדו על משפחתם לבית אבתם"

הגדולה של האדם גם ללכת בדרך התורה והמצוות ולא רק שאבותיו היו צדיקים וקדושים

מובא במדרש (ילקוט"ש, רמז תרפ"ד) בשעה שקיבלו ישראל את התורה, נתקנאו אומות העולם בהן מה ראו להתקרב יותר מן האומות, סתם פיהן הקב"ה אמר להן הביאו לי ספר יוחסין שלכם שנאמר (תהלים צו, ז) "הבו לה' משפחות עמים" כשם שבני מביאין עכ"ל. והנה המדרש הזה צריך ביאור, מה תשובת הקב"ה הביאו ספר יוחסין שלכם והלא גם באומות העולם נמצא משפחות מיוחסות ביותר, וכן אומות העולם הם בני אברהם ויצחק ישמעאל ועשוי. ועוד מהו הלשון כשם שבני מביאין?

אלא אפשר לבאר ולומר, חז"ל אומרים על הפס' "הלוך ילך וְכֹלֵה נִשְׂא מִשְׁךְ הַזֶּרַע בֹּא יבוא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֵתוֹ" (תהלים קכ, ו) האדם צריך לדעת שאל לו להזכיר רק את היחוס שלו, "הלוך ילך וְכֹלֵה נִשְׂא מִשְׁךְ הַזֶּרַע" זה לא גדולה לאדם רק לספר על אבותיו, שאבותיו היו צדיקים ואבותיו היו קדושים, אלא "בֹּא יבוא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֵתוֹ" המעלה של האדם זה שהוא "נִשְׂא אֶלְמֵתוֹ".

וכך היה אצל בני ישראל, הקב"ה אומר לאומות העולם הביאו לי ספר יוחסין כמו שבני מביאים, מה פירוש שבני מביאים, שמביאים על עצמם שגם הם אישית מיוחסים, שגם הם הולכים בדרך ה' וגם הם מקיימים את התורה ואת המצוות, וגם הם עם מדרגות מעולות ולא כמו אומות העולם שהביאו רק ספר יוחסין של אברהם ויצחק, צריך כמו שבני מביאים, שבני מביאים גם על עצמם.

"בֹּא יבוא בְּרִנָּה נִשְׂא אֶלְמֵתוֹ" יחוס לבד בלי מעשים של האדם, הם מזיקים לאדם וגורמים לאדם תביעה וחובה גדולה ביותר. בכדי שהיחוס יהיה בעל משמעות וישפיע על האדם, צריך גם האדם ללכת בדרך טובה, כשם שבני מביאים ספר יוחסין על עצמם שגם הם מיוחסין ומתנהגים בדרך טובה.

רק 5 זקוקת קריאה כיום
ואתם שותפים מלאים בסיום הזוהר העולמי

לקריאה בקבוצות שקטות
בווצאפ נא לשלוח הודעה למספר

054-2231166

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ק

אדם צריך לדעת שכל יהודי יש לו כוחות נפש עצומים, כוחות שאי אפשר להבין ואי אפשר למדוד אותם, את הכוחות שיש לכל אדם ואדם, ואת המלחמות ואת העצות של היצר הרע לעשות את האדם קטן בפני עצמו, כלפי חוץ ודאי אנשים אוהבים להראות את עצמם גדולים וחזקים, אבל בפנים היצר הרע מייאש את האדם ונותן לאדם הרגשה שהוא השפל והקטן והלא מוצלח ביותר שיש בעולם, אבל אדם צריך לדעת, גם אם הוא חטא וגם אם הוא עשה טעויות, עדיין הנשמה שלו גבוהה וחזקה ביותר והוא יכול לתקן ויכול לשנות את הכל. ולכן מה שדוד המלך אומר (תהילים פו, ב) "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי", דוד המלך כל חייו החזיק בעצמו שהוא עפר ואפר, ושהוא "תולעת ולא איש חֲרַפְתָּ אָדָם" (תהילים כב, ז), דברים הקשים ביותר, אבל הוא ידע שיש בו נפש מרוממת וגבוהה וחזקה ביותר. ולכן אומר דוד המלך את האמת, "כי חֲסִיד אֲנִי", שהנשמה שלו היא גדולה וחזקה ויש לה כוחות עצומים, "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי", בכוח זה שאני מאמין שהנשמה שלי גבוהה וגדולה, וגם אם טעיתי וגם אם חטאתי וגם אם נכשלתי, הנשמה שלי גדולה ואני לא מתייאש, "שְׁמֶרָה נַפְשִׁי כִּי חֲסִיד אֲנִי".

לבני ישראל אור גדול וכוחות עצומים של אהבה ויראה להקב"ה, האהבה והיראה הזאת הם הכנפי נשרים שהקב"ה נתן לבני ישראל, כי ללמוד תורה בלי אהבה גדולה להקב"ה ובלו יראה גדולה מהקב"ה אינה נקראת לימוד תורה אמיתית.

מי שלומד תורה בלי אהבת ה' ובלו יראה מהקב"ה, התורה שלומד נשארת למטה ולא עולה למעלה. אם כך "על כנפי נשרים" זה אהבה ויראה, את האהבה ויראה שהקב"ה נתן לבני ישראל ביציאת מצרים את זה הקב"ה לא נתן לאומות העולם, זו הייתה הקירבה שהקב"ה קירב את בני ישראל יותר מאומות העולם. הטענה של אומות העולם למה קירבת את בני ישראל, למה להם נתת את שתי הכוחות האלה של אהבה ויראה, שהם כנפי נשרים שיקרבו אותם עד הקב"ה ועלו אותם למעלה הגדולה ביותר שלנו לא נתת את זה.

ועוד אפשר לבאר ולומר, אחרי שהקב"ה נתן לנו את האהבה והיראה הזאת בלילה הראשון של ליל הסדר כשיצאנו ממצרים, אחרי כן המעלות האלה נאבדו והחזרנו אותם על ידי עמל עד מתן תורה. אם כך, למה הקב"ה נתן אותם ואחר כך היינו צריכים לעמול ולהשיג אותם שוב?

אלא אם זה לא היה ניתן במתנה, לעולם לא היה אפשר להגיע לזה. רק על ידי מתנה שהקב"ה נתן, אפשר אחרי כן להגיע לזה בכוחות עצמנו. אם כך זאת הייתה הטענה של אומות העולם, את המתנה הזאת שקיבלו שאחר כך השיגו אותה, למה לנו לא קיבלנו גם במתנה?

ועל זה עונה להם הקב"ה ואומר הביאו לי ספר יוחסין, בשביל לזכות למתנה הזו של אהבה ויראה

צריכים ספר יוחסין של יעקב ואברהם, בלי הזכות אבות הזאת אי אפשר להגיע למתנה הזאת של אהבה ויראה, שאחרי כן התחזקה ובאה לבני ישראל על ידי עמל של הימים עד מתן תורה.

"ויתילדו על משפחתם לבית אבתם" זכות אבות ועמל התורה זכו בני ישראל לאהבת השם ויראת השם

מובא בילקוט שמעוני (רמז תרפ"ד) בשעה שקיבלו ישראל את התורה, נתקנאו אומות העולם בהן מה ראו להתקרב יותר מן האומות, סתם פיהן הקב"ה אמר להן הביאו לי ספר יוחסין שלכם שנאמר (תהלים צו, ז) "הבילה" משפחות עמים" כשם שבני מביאין "ויתילדו על משפחתם" שלא זכו ליטול את התורה אלא בשביל היוחסין שלהן עכ"ל.

וצריכים להבין מה פירוש כשם שבני מביאין, ועוד הרי גם לאומות העולם יש יוחסין, ישמעאל הוא בן אברהם, עשיו הוא בן יצחק. אם כן הטענה שהקב"ה אמר להם לטעון הביאו לי ספר יוחסין, גם להם יש ספר יוחסין, אם כך מה הטענה הביאו ספר יוחסין?

מובא בתורה הקדושה "וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי וְיָצִיק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהִם" (ויקרא כו, מב) והנה צריכים להקשות, מדוע הקדים יעקב ואחרי כן יצחק ואחרי כן אברהם?

אלא בכדי להוציא את ישמעאל ועשיו מכח זכות אבות ולתת את עיקר הבחירה ביעקב אבינו שהוא בחיר שבאבות, העיקר תלוי בזכירת ברית של יעקב אבינו, לכן אמר "וּזְכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב וְאָף אֶת בְּרִיתִי וְיָצִיק וְאָף אֶת בְּרִיתִי אֲבָרָהִם" שבשביל לזכות לכוח של הזכות אבות, צריכים את ההרכב של אברהם יצחק ויעקב, שמתחיל ביעקב ממשיך ביצחק וחותם באברהם אבינו. כמו שהקב"ה הבטיח לאברהם אבינו, כך חותמים ולא בהם.

אם כך, הוציא מכלל ההבטחה של הזכות אבות את בני יצחק ובני אברהם שהם עשיו וישמעאל. ומה שהקב"ה אמר לאומות העולם הביאו לי ספר יוחסין שלכם, היוחסין זה צריך חתימה של יעקב, המשך של יצחק וחתימה בסוף של אברהם אבינו.

וצריכים להמשיך ולבאר ולומר, מה הקב"ה הציע לעם ישראל במתן תורה יותר מאומות העולם, הרי גם לאומות העולם הקב"ה הציע לקבל את התורה. אם כך, למה טענו אומות העולם כלפי הקב"ה למה קירב את בני ישראל יותר מאומות העולם, הרי גם להם הציע הקב"ה את התורה הקדושה?

אז אולי אפשר לבאר ולומר, כתוב בתורה הקדושה "וְאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל כַּנְּפֵי נְשָׁרִים וְאָבֵא אֶתְכֶם" (שמות יט, ד). וצריכים להבין מה העניין הזה של "כנפי נשרים" באיזה כנפי נשרים הקב"ה נשא את בני ישראל?

מובא בפרי עץ החיים (שער כא פרק א) שאומר האר"י הקדוש דבליל יציאת בני ישראל ממצרים, האיר ה' על בני ישראל אורות גדולים של אהבה ויראה והשגת העליונים. אם כך הקב"ה בלילה של יציאת בני ישראל ממצרים, נתן

שאלה:

כבוד הרב אני משתדל לעשות הרבה חסדים ב"ה ואשתי מתעצבנת מזה, כביכול היא מסתכלת על זה לא טוב. מה אני אמור לעשות כבוד הרב?

תשובה:

להסביר לאשה את המעלה הגדולה של צדקה, המעלה הגדולה של חסד, ולפעמים יש דברים שהצנעה טובה אליהם.

בכל חג שבועות יורדת השפעה על אדם שמכין את עצמו כראוי ממש כמו במתן תורה

התורה הקדושה עומד עם האדם ומוביל אותו לדברים הגדולים והחשובים שאי אפשר לשער ולתאר את הכוח של התורה הקדושה.

בני ישראל קיבלו על עצמם את התורה בזכות ששמעו את הקב"ה משנן לעצמו את התורה

מובא בתורה הקדושה לפני שהקב"ה ירד על הר סיני לתת את התורה, בני ישראל אמרו "נעשה" ולמחרת אמרו "נעשה ונשמע". רבותינו הקדושים משבחים ומהללים את המעלה הגדולה הזו שבני ישראל אמרו "נעשה" לפני "נשמע", קודם נעשה ואחר כך נשמע.

אבל צריך לדעת יסוד גדול במתן תורה מבלי להפחית מהדרגה והמעלה של "נעשה ונשמע", כתוב בספרים קדושים של גדולי עולם שאפשר לסמוך על מה שאומרים ומביאים ראיות לדבר, כל דבר שאדם אומר לתלמידים או רוצה ללמד ולהחזיר את זה לדורות הבאים, צריך לשבת ולשנן לעצמו לפחות ארבע פעמים לפני שהאדם מדבר על הדבר ואומר את זה לתלמידים ולומדים את זה מהקב"ה, לפני שנתן הקב"ה את התורה בהר סיני אומרים חכמים שהקב"ה חזר על עשרת הדברות ארבע פעמים ואז נתן את התורה לעם ישראל. אומרים רבותינו הקדושים שבארבע פעמים האלה שהקב"ה חזר לעצמו על התורה הקדושה, בני ישראל שמעו מה הקב"ה עומד להגיד במתן תורה, ומכיוון ששמעו הם כבר ידעו מה הולך להיות.

לכן מתי שהקב"ה התחיל להגיד את עשרת הדברות, אחרי שתי דברות בני ישראל ביקשו ממשה רבנו שהקב"ה לא ימשיך להגיד את הדברות, אלא שהקב"ה יגיד אותם למשה רבנו ומשה רבנו יעביר להם את הדברות "מִשְׁנָה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" (שמות יט, יט) בני ישראל כבר שמעו את כל הדברים בראשיתם מה שהקב"ה חזר בינו לבין עצמו על התורה, לא כהלכה למעשה שהקב"ה מצווה אותם, אלא שמעו את מה שהקב"ה משנן וחוזר לעצמו את הדברים בהכנה לפני מתן תורה ואז אמרו בני ישראל "נעשה" ואחרי כן אמרו "נעשה ונשמע" וקיבלו את התורה, כי ידעו מה הקב"ה עומד להגיד כששמעו מה שהקב"ה אמר לעצמו.

ועל פי זה אפשר לבאר ולומר מה שאנחנו אומרים בהגדה של פסח אלו קִרְבְּנוּ לְפָנָיו הַר סִינִי וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דִּיּוּנו. אילו היינו מתקרבים להר סיני והקב"ה לא היה נותן לנו את התורה דיינו, כי כבר בקרבה להר סיני שמענו את הקב"ה אומר את עשרת הדברות ומשנן וחוזר עליהן לעצמו, ובזמן ששמענו את הקב"ה משנן וחוזר עליהן אז אנחנו כבר יודעים מה יש בעשרת הדברות. דיינו, כי היינו מקיימים את זה כי שמענו שזה מה שהקב"ה רוצה לתת וזה מה שהוא רוצה להגיד. ודיינו כי זה כבר היה נותן לנו כוח לעלות ולהתחזק ולקדש את עצמנו.

אם כך, הקב"ה חזר ארבע פעמים לעצמו על עשרת הדברות ואז בני ישראל שמעו את זה וידעו מה עומד להיות בתורה ואז רק הכינו את הנפש שלהם למתן תורה לקבל את התורה, לכן גם הקדימו ואמרו "נעשה ונשמע" כי כבר ידעו מה יש שם, אבל בכל אופן קיבלו את זה באהבה וביראה ואמרו "נעשה ונשמע".

אנחנו נמצאים בערב חג שבועות, זמן מרומם וגבוה ביותר, כמו שפסח הוא חג של אמונה וחג של גאולה שהקב"ה מוציא את האדם מכל המקומות הנמוכים שהוא נמצא והאדם בפסח יכול להיגאל ולצאת מאפילה לאור גדול. ושביעי של פסח זה חג של אמונת חכמים, כך חג שבועות זה חג של התורה הקדושה. בחג שבועות נקבע על האדם כמו בראש השנה כמה כוח של יראת שמיים ותורה יהיו לו בכל השנה, יש לחג הזה כוחות עצומים שאין כדוגמתם.

אומרת התורה הקדושה (שמות יט, א) "בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַר סִינַי. וְרַשִׁי"י בַּמָּקוֹם שֶׁשָּׂאֵל מֵהַפִּירוּשׁ בַּיּוֹם הַזֶּה בְּאוֹ מִדְבַר סִינַי, הִיָּה צָרִיךְ לְהִגִּיד בַּיּוֹם הַהוּא בְּאוֹ מִדְבַר סִינַי, לְמַה הַתּוֹרָה כִּךְ אֹמַרְתָּ הִרִי זֶה לֹא הִיּוֹם הַזֶּה, זֶה הִיָּה פַעַם. אֲלֵא עוֹנָה רַשִׁי"י שִׁהְיוּ דַבְרֵי תּוֹרָה חֲדָשִׁים עֲלֶיךָ כְּאִלוֹ הַיּוֹם נִתְּנוּ. כֹּל שָׁנָה בַּחֲגַג שְׁבֻעוֹת זֶה נִחְשֵׁב בַּיּוֹם הַזֶּה, הַקֶּבֶ"ה בְּכֹל חֲגַג שְׁבֻעוֹת מוֹרִיד אֶת כֹּל הַכּוֹחַ שֶׁהִיָּה בַּמִּתֵּן תּוֹרָה לְעוֹלָם הַזֶּה. כֹּל שָׁנָה בַּחֲגַג שְׁבֻעוֹת יֵשׁ סִיעָתָא דְשִׁמְיָא עֲצוּמָה שֶׁל יִרְאֵת שְׁמַיִים, שֶׁל מִתֵּן תּוֹרָה וְרַק הָאֵדָם צָרִיךְ לְפַקּוֹחַ אֶת הַעֵינַיִם שְׁלוֹ, אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלוֹ וְאֶת הַלֵּב שְׁלוֹ. אִם הָאֵדָם פּוֹתַח אֶת כָּל הַחוּשִׁים שְׁלוֹ חֲזַק וְשֵׁם אוֹתָם כֹּלֵי קִיבוּל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה, הוּא מְרַגֵּשׁ כְּמוֹ קְבֻלַּת הַתּוֹרָה שֶׁהִיָּה בְּהַר סִינַי.

לכן אומרת התורה "בַּיּוֹם הַזֶּה", להגיד לנו שכל שנה בחג שבועות הכוח של חג שבועות מנצנץ ובא לעולם ויורדת השפעה ממנו לכל העולם כולו. אדם שמתנהג בחוכמה ויכן את עצמו להיות כלי קיבוּל לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה בַּחֲגַג שְׁבֻעוֹת, הוּא יִקְבֵּל אֶת הַתּוֹרָה כְּמוֹ שֶׁהִיָּה בְּהַר סִינַי. לְכֵן הַתּוֹרָה שֶׁכֹּל מִילָה בַּהּ מְדוּקְדָּקת בִּיּוֹתֵר, אֹמַרְתָּ "בַּיּוֹם הַזֶּה" כִּי הַקֶּבֶ"ה מְשַׁפִּיעַ שְׁפַע גְּדוֹל בַּיּוֹם הַזֶּה לְמִי שֶׁמְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.

אנחנו רואים דבר של פלא גדול, הגמרא בירושלמי (שבת נד:): אומרת שרבי יונה כל שנה בפסח היה שותה ארבע כוסות יין והראש שלו היה כואב לו מפסח עד חג שבועות שאז היה עובר לו הכאב ראש. שואלים כל המפרשים למה הכאב ראש החזיק לו מפסח עד חג שבועות, למה לא יום לפני או יום אחרי, מה היה הכוח של חג שבועות לשבור את הכאבי ראש החזקים שהיו לרבי יונה מהארבע כוסות יין ששתה?

אלא מפרשים רבותינו על הגמרא (ב"ב י.) שאדם ששתה הרבה יין והוא שיכור וקשה לו לחזור לעצמו, אם הוא פוחד הפחד מפיג את השכרות ואת ההשפעה הקשה של היין או האלכוהול שהוא שתה. על פי זה אפשר להבין ולומר, רבי יונה היה שותה ארבע כוסות בפסח וזה היה קשה לו מאוד, ההשפעה של היין הייתה משפיעה עליו קשה בכל הזמן הזה. אך מתי שחג שבועות היה מתקרב, הפחד מחג שבועות וממתן תורה, הפחד מההכנה שהיה מכן את עצמו כמו אדם שממש היה במתן תורה שכולם היו בחרדה גדולה שהקב"ה יורד על הר סיני ונותן את התורה, הפחד הזה היה מפיג לו את ההשפעה של היין ומוריד לו את הכאב ראש.

אדם שמכין את עצמו כמו שצריך לחג שבועות בקדושה וטהרה, אז כל הדברים שהיו בחג שבועות שהמדרש אומר (במד"ר ז, א) שהקב"ה ריפא את כל עם ישראל, שהקב"ה חיזק את עם ישראל והשפיע עליו שפע גדול, את כל הכוחות האלה הקב"ה נותן בחג שבועות. אדם צריך להיות עם מסירות נפש ואהבה גדולה לתורה הקדושה. מתי שהאדם כך זוכה להיות, הכוח של

שבת שלפני חג שבועות יש בה כוח גדול ביותר לרפואה מכל החולאים, דהנא אמרו רבותינו הקדושים שבמתן תורה כל עם ישראל היו בריאים ושלמים מכל חולי ומחלה, ובשבת שלפני מתן תורה נתרפאו כולם. ומזמן ההוא ניתן כוח לשבת שלפני חג שבועות להיות מושפעת כוח של רפואה גדולה ביותר, ויכול אדם להיות מושפע ולהתרפאות מכל מחלה וחולי בשבת הזאת.

יקפיד אדם ליתן צדקה בערב חג שבועות ולצדקה זו יש מעלה רמה וזכות עצומה. ומובא בספר "מועד לכל חי" (ח, ו) "ערב שבועות יפריש תשעים ואחת פרוטות וישלים עד שיעור שני פעמים ב"ן, ויתנם לתלמיד חכם עני ועניו. והוא תיקון לעוון אדם הראשון ועוון העגל ולפגם הברית, והוא סגולה לחשוכי בנים ומקרב הגאולה."

כל צרה שיש בעולם מקופלת ועטופה בתוך קריאת התהלים. מתי שאדם קורא את התהלים כל הצרות, כל הבעיות, כל מה שלא נוח, כל מה שלא טוב, דוד המלך סלל דרך לשמיים עד הקב"ה לפתור את אותה בעיה, לפתור את אותה צרה, לפתור את אותו דבר לא נוח ולא טוב - יש בכוח של התהלים לפתור את הכל.

בחג שבועות זה זמן של פטירת דוד המלך, דוד מלך ישראל חי וקיים, דוד קודש קודשים, המעלה של דוד המלך מעלה נשגבה, מעלה רמה, אין מעלה גדולה מהמעלה של דוד המלך, לאיפה שהגיע דוד המלך ולגדולה שהגיע דוד המלך. דוד המלך זה דבר שאין מחשבה תפיסה בו כלל, אי אפשר להבין ותפוס את המעלה והגדולה של דוד המלך.

בני ישראל קיבלו על עצמם את התורה בזכות ששמעו את הקב"ה משכן לעצמו את התורה

אמרנו וביקשנו שכל האנשים שקשורים ל"שובה ישראל" כל הקהילות של "שובה ישראל" בכל העולם וכל מי שנפשו קשורה ב"שובה ישראל", ישתדלו לסיים בחג שבועות את ספר התהלים.

מובא בתורה הקדושה לפני שהקב"ה ירד על הר סיני לתת את התורה, בני ישראל אמרו "נעשה" ולמחרת אמרו "נעשה ונשמע". רבותינו הקדושים משבחים ומהללים את המעלה הגדולה הזו שבני ישראל אמרו "נעשה" לפני "נשמע", קודם נעשה ואחר כך נשמע.

ידוע מה שאומרים בשם גדולים וקדושים, הרב מצ'רנוביל שהיה קודש קודשים, הוא היה מקפיד ואומר, שמי שלפני תפילת שחרית של שבת קורא תהלים, מובטח לו שהקב"ה מכפר לו על מידת היסוד. מי שבתפילת שחרית קורא תהלים לפני תפילת שחרית של שבת, מובטח לו שהקב"ה מוחל לו על מידת היסוד.

אבל צריך לדעת יסוד גדול במתן תורה מבלי להפחית מהדרגה והמעלה של "נעשה ונשמע", כתוב בספרים קדושים של גדולי עולם שאפשר לסמוך על מה שאומרים ומביאים ראיות לדבר, כל דבר שאדם אומר לתלמידים או רוצה ללמד ולהחדיר את זה לדורות הבאים, צריך לשבת ולשנן לעצמו לפחות ארבע פעמים לפני שהאדם מדבר על הדבר ואומר את זה לתלמידים. ולומדים את זה מהקב"ה, לפני שנתן הקב"ה את התורה בהר סיני אומרים חכמים שהקב"ה חזר על עשרת הדברות ארבע פעמים ואז נתן את התורה לעם ישראל. אומרים רבותינו הקדושים שבארבע פעמים האלה שהקב"ה חזר לעצמו על התורה הקדושה, בני ישראל שמעו מה הקב"ה עומד להגיד במתן תורה, ומכיוון ששמעו הם כבר ידעו מה הולך להיות.

הכוח של תהלים זה כוח גדול, כוח שאי אפשר להבין הגדולה והכוח שיש בספר תהלים.

יש סיפור ידוע, היה איזה רב גדול בעיר קרקוב, עיר ואם בישראל, עיר שהיו בה כל הקדושים, הב"ח קבור בקרקוב, כל הגדולים והקדושים קבורים בקרקוב. היה שם איזה רב חשוב, שהרב הזה לפני פטירתו, לפני מאה או מאה וחמישים שנה, בא לחברה קדישא ואמר להם, אני מרגיש שיום הפטירה שלי מתקרב, אני רוצה ללכת לבית החיים, לבית הקברות, להסתובב ולחפש איזה חלקת קבר ששם אני רוצה שיקברו אותי. אמרו לו החברה קדישא, כן, בבקשה, בוא נלך נסתובב אתך.

לכן מתי שהקב"ה התחיל להגיד את עשרת הדברות, אחרי שתי דברות בני ישראל ביקשו ממשה רבנו שהקב"ה לא ימשיך להגיד את הדברות, אלא שהקב"ה יגיד אותם למשה רבנו ומשה רבנו יעביר להם את הדברות "הַשָּׁמַיְם יְדַבְּרוּ וְהָאֲלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל" (שמות יט, יט) בני ישראל כבר שמעו את כל הדברים בראשיתם מה שהקב"ה חזר בינו לבין עצמו על התורה, לא כהלכה למעשה שהקב"ה מצווה אותם, אלא שמעו את מה שהקב"ה משנן וחוזר לעצמו את הדברים בהכנה לפני מתן תורה ואז אמרו בני ישראל "נעשה" ואחרי כן אמרו "נעשה ונשמע" וקיבלו את התורה, כי ידעו מה הקב"ה עומד להגיד כששמעו מה שהקב"ה אמר לעצמו.

התחיל להסתובב בבית החיים, עבר ממקום למקום, ממקום למקום, פתאום הוא ראה פתח של קבר פתוח, מקום שבא לחברה קדישא ואמר, אני רואה אור גדול על המקום הזה, אני רוצה להיקבר פה, של מי הקבר הזה?

אמרו לו החברה קדישא, הקבר הזה שייך לחייט, החייט של העיר זה הקבר שלו. אמר להם אותו רב, אני רוצה להיקבר פה, תביאו לי את החייט אני רוצה לשאול אותו, מי הוא? מה הוא עושה בקבר הזה? קראו לחייט, אמרו לו, הרב של קרקוב רוצה לדבר איתך. החייט בא כולו בבהלה, איש פשוט, אדם מבוגר שכל החיים שלו תופר דברים, אדם בקושי חי לפרנסתו, חי בפשטות גדולה. מגיע לרב, שואל אותו, מה קרה? מה הרב רוצה? כולו בבהלה. אמר לו הרב, אני מרגיש שיום הפטירה שלי מתקרב ואני רוצה חלקת קבר, ואני רוצה את חלקת הקבר שלך. החייט אמר לו, לא. שאל אותו הרב, מה עשית בקבר שלך? אמר לו אותו חייט, כל יום אני גומר את העבודה, בא ליד הקבר, בוכה וקורא תהלים.

ועל פי זה אפשר לבאר ולומר מה שאנחנו אומרים בהגדה של פסח אלו קִרְבְּנוּ לִפְנֵי ה' הַיּוֹם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה, דַּיִינוּ. אילו היינו מתקרבים להר סיני והקב"ה לא היה נותן לנו את התורה דיינו, כי כבר בקרבה להר סיני שמענו את הקב"ה אומר את עשרת הדברות ומשנן וחוזר עליהן לעצמו, ובזמן ששמענו את הקב"ה משנן וחוזר עליהן אז אנחנו כבר יודעים מה יש בעשרת הדברות. דיינו, כי היינו מקיימים את זה כי שמענו שזה מה שהקב"ה רוצה לתת וזה מה שהוא רוצה להגיד. ודיינו כי זה כבר היה נותן לנו כוח לעלות ולהתחזק ולקדש את עצמנו.

אמר אותו רב, כזו זכות גדול, בבקשה מתי שאני אפטר תקברו אותי לידו. הרב נפטר קברו אותו ליד החלקה של אותו חייט, אחרי כן החייט נפטר, קברו אותו בחלקה. אחרי כן עוד רב גדול בא אמר, אני רוצה להיקבר ליד הרב, נקבר גם הוא ליד. כך מסביב לאותו חייט כל קדושי וגדולי עליון נקברו מסביבו. ממה? מכוח של קריאת תהלים.

אם כך, הקב"ה חזר ארבע פעמים לעצמו על עשרת הדברות ואז בני ישראל שמעו את זה וידעו מה עומד להיות בתורה ואז רק הכינו את הנפש שלהם למתן תורה לקבל את התורה, לכן גם הקדימו ואמרו "נעשה ונשמע" כי כבר ידעו מה יש שם, אבל בכל אופן קיבלו את זה באהבה וביראה ואמרו "נעשה ונשמע".

כוח של קריאת תהלים זה כוח גדול, כוח עצום שאי אפשר לשער ולתאר את הגדולה של אדם שקורא תהלים. אדם שקורא תהלים המעלה שלו היא מעלה גדולה, מעלה חזקה ביותר שאנחנו בדעת שלנו אי אפשר להבין מה הכוח של אדם שקורא תהלים.

דוד המלך עבר הרבה ייסורים בחיים, דוד המלך אומר (תהלים מב, ח) "כָּל מִשְׁבְּרֵיךָ וְנִלְיִיךָ עָלַי עֲבָרֵי", כל בעיה, כל צרה, כל יגון, כל אנחה, כל צרה שיש בעולם עברה על דוד המלך ודוד המלך בכוח של התהלים הוא טמן בתוך המילים של התהלים, בתוך הפסוקים של התהלים, את כל הצרות וכל הבעיות שהאדם יכול לעבור, כולם עטופים ומקופלים בתוך התהלים, שמי שקורא את התהלים יש שם פתרון לכל בעיה: אין לך פרנסה - הפתרון בתהלים, אין לך ילדים - הפתרון בתהלים, יש לך מחלוקת - הפתרון בתהלים.